



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph. D., a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Jany Volkové ve věci

žalobce: **M. s. M. T.**, IČO: X
sídlem S. 841, T.
zastoupen advokátem JUDr. Vlastimilem Roubalem
sídlem Žerotínovo nám. 641/5, Přerov

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc

za účasti osob: **Z. A. a. s.**
sídlem R. 790/23, T.
zastoupena advokátem JUDr. Radkem Židlíkem
sídlem Třída Tomáše Bati 1560, Zlín

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2017, č. j. KUOK 120140/2017,
ve věci prohlášení plodiny za vysokocennou,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhá přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2017, č. j. KUOK 120140/2017, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

rozhodnutí Magistrátu města Přerova (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 22. 9. 2017, č. j. MMP/124208/2017/STAV/ZEM/He, kterým správní orgán podle § 54 odst. 1 zák. č. 449/2001 Sb., zákona o myslivosti, (dále jen „zákon o myslivosti“) stanovil, že plodina *kedluben, pěstovaný v prostoru osoby zúčastněné na řízení v části zemědělského půdního bloku, vedeného v LPIS, čtverec 540-1140, kód bloku/díl 0004 v k. ú. T. n. B., tvořen honebními pozemky č. X – X, případně na dalších zemědělských půdních blocích na území společenství honitby T.* (dále jen „kedluben“), není vysokocennou plodinou.

2. Krajský soud předně konstatuje, že se jedná již o druhou správní žalobu v téže věci. Původně správní orgán I. stupně posoudil kedluben jako vysokocennou plodinu (rozhodnutí ze dne 11. 6. 2014, č. j. MMP/071901/2014/STAV/ZEM/He) a žalovaný jeho rozhodnutí po odvolání nynější osoby zúčastněné na řízení (dále jen „pěstitel“) potvrdil (rozhodnutí ze dne 26. 8. 2014, č. j. KUOK 71954/2014). Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla krajským soudem zamítnuta (rozsudek ze dne 2. 3. 2016, č. j. 65 A 40/2014-42), následně však Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu i napadené rozhodnutí žalovaného s tím, že se podrobně vyjádřil k výkladu neurčitěho právního pojmu vysokocenná plodina a kritériím pro jeho posuzování (rozsudek ze dne 31. 5. 2016, č. j. 7 As 86/2016-29). V novém řízení pak správní orgány rozhodly, jak uvedeno v odst. 1 tohoto rozsudku.
3. Žalobce s rozhodnutím žalovaného nesouhlasí a požaduje jeho zrušení, neboť jej považuje za nezákonné, neurčité a nepřezkoumatelné. Konkrétně namítá, že:

- a) rozhodnutí žalovaného, jakož ani rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neobsahuje žádné určení časového intervalu, ve kterém nebyl kedluben stanoven jako vysokocenná plodina, přičemž to je rozhodující vymezení vzhledem k účelu vedeného řízení. Časové určení má být podle žalobce jako nezbytná náležitost součástí výroku rozhodnutí, nikoli až v odůvodnění;

- b) žalovaný nezrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, přestože tento dospěl k nesprávnému závěru. Kedluben je podle žalobce vysokocennou plodinou, a to i při zohlednění závěrů, které v této věci vyslovil Nejvyšší správní soud. Žalobce kritéria stanovená Nejvyšším správním soudem vymezuje jako i) *jak je pěstování dané plodiny běžné*, a ii) *jak se způsob pěstování dané plodiny promítá do její ceny*. Závěry následně zpracovaného znaleckého posudku, který zpracovala ČZU v Praze, Fakulta agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů dne 28. 8. 2017, však nerespektují kritéria Nejvyššího správního soudu a jsou nejednoznačné, když znalec uvádí, že „*v některých aspektech lze u předmětné plodiny spatřovat charakter vysokocenné plodiny, ... bylo by možné označit z hlediska nákladovosti zeleninu jako vysokocennou, z hlediska ziskovosti však nikoli jednoznačně...*“). Proto by z něj nemělo být vycházeno.

Naproti tomu znalecký posudek ze dne 19. 2. 2018, který si nechal na základě závěrů Nejvyššího správního soudu zpracovat žalobce znalcem prof. Ing. J. K., Csc., znalcem pro obor ekonomika, odvětví ceny a odhady, se zvláštní specializací na škody způsobené chybami v pěstebních technologiích polních plodin, náklady a produkce při pěstování polních plodin, obsahuje zcela odlišné závěry, a sice, že vyšší spotřebitelská hodnota a podpora speciálních dotací jsou zvláštností, které by měly být brány v úvahu při rozhodování o porostu kedlubny pěstované v systému IPZ jako vysokocenné plodiny a že z hlediska nákladovosti pěstování vytvořené hodnoty produkce a zisku z jednoho hektaru lze kedluben v tomto případě považovat za vysokocennou plodinu.

Žalobce uzavřel, že je evidentní, že v odborné veřejnosti existují naprosto rozdílná stanoviska k výkladu pojmu vysokocennosti dané plodiny. Odborné posudky a z nich vycházející rozhodovací činnost správních orgánů musí být zcela jednoznačná a nezpochybnitelná. V daném případě však žalobou napadené rozhodnutí tomuto atributu nedostalo, neboť vyšlo z neúplných, vadných a nejednoznačných odborných podkladů. Posudek správního orgánu tak nemohl být dostatečným a jednoznačným pro rozhodnutí žalovaného. Ačkoli žalovaný tvrdí, že respektuje právní názor rozsudku Nejvyššího správního soudu, fakticky tento názor vadně a nesprávně aplikuje ve smyslu požadovaného merita věci;

c) Žalobce posudku z 28. 8. 2017 dále vytýká, že: i) byl zpracovaný znaleckým ústavem kvalifikovaným pro znaleckou činnost zemědělství, avšak je sporné, zda dle zapsaných oborů mohl podávat znalecké posudky pro daný předmět správního řízení, byť byl správním orgánem I. stupně osloven; ii) posudek navíc neobsahuje určení, kdo může stvrdit jeho správnost a podat požadovaná vysvětlení. Tento posudek tak nemohl být po odborné a formální stránce dostatečným a jednostranným podkladem pro rozhodnutí žalovaného.

4. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil tak, že zcela setrvává na závěrech napadeného rozhodnutí a že je přesvědčen o své příslušnosti k rozhodnutí o tom, která plodina je vysokocenná.
5. Pěstitel jako osoba na řízení zúčastněná k žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí je věcně správné a vydáno bylo v souladu s právními předpisy. Správní orgány se řídily závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu, který dospěl k závěru, že ze znalecké zprávy Ing. H. lze vycházet, a že na základě všech kritérií posuzovaný kedluben nenaplnuje znaky vysokocenné plodiny. Správní orgán I. stupně přesto přistoupil k zadání dalšího znaleckého posudku, který žalobce napadá, i ten však dospěl k závěru, že kedluben není vysokocenná plodina. Nově předkládaný znalecký posudek žalobce s opačným závěrem nemůže být podkladem pro odlišné rozhodnutí, neboť tento posudek nerespektuje kritéria posuzování stanovená Nejvyšším správním soudem a srovnává náklady, produkci a zisk pěstování kedlubny s jinými plodinami, nikoli ve vztahu k běžnému kedlubnu, resp. ke kedlubnu pěstovanému běžným způsobem. K tomuto posudku tak nelze přihlížet.
6. Krajský soud na základě správní žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 152/2002 Sb., soudního řád správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].
7. Krajský soud přezkoumal napadeného rozhodnutí v rámci vymezených žalobních bodů bez nařízeného jednání, na němž žádný z účastníků netrval (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Pojem vysokocenná plodina

8. Podstatou sporu je, zda je posuzovaný kedluben vysokocennou plodinou ve smyslu § 54 odst. 1 zákona o myslivosti, neboť tato právní vlastnost plodiny určuje, zda nastupuje odpovědnost uživatele honitby za škodu způsobenou zvěří na plodině pěstované v honitbě. Podle tohoto ustanovení platí, že *se nehradí škody způsobené zvěří na pozemcích nehonebních, na vinné révě neošetřené proti škodám působeným zvěří, na neoplocených květinových školkách*

nebo zahradách ovocných a zelinářských, na stromořadích a stromech jednotlivě rostoucích, jakož i na vysokocenných plodinách. O tom, která plodina je vysokocenná, rozhoduje v pochybnostech orgán státní správy myslivosti.

9. Zákon o myslivosti ani jiný právní předpis pojem vysokocenná plodina nijak blíže nevymezuje. Interpretací tohoto neurčitěho právního pojmu a postupem při posouzení konkrétní plodiny se v této konkrétní právní věci již zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 5. 2016, č. j. 7 As 86/2016-29. Nejvyšší správní soud zcela jasně vyložil, jaká jsou kritéria posuzování vysokocennosti, a jaká naopak nemohou být brána v potaz. Zdůraznil, že roli nehrají přijatá opatření pěstitele k ochraně plodiny (oplocení apod.), neboť ta lze posuzovat až ve chvíli, kdy je odpovědnost za škodu dána a rozhoduje se o náhradě škody. Stejně tak nelze vycházet z atraktivity plodiny pro zvěř, neboť tu nelze považovat za výjimečnou okolnost a navíc se nijak nepromítá do vyšší ceny plodiny.
10. Jako klíčová kritéria označil Nejvyšší správní soud: i) **výjimečnost (vzácnost) plodiny** a ii) **její vysoká cena**, u níž se však musí vždy zjišťovat její příčina, neboť ne vždy je vysoká cena propojená se vzácností plodiny. Cenou se přitom nemůže rozumět výnosnost plodiny, tedy pouze zisk z jejího pěstování, ale celkové náklady jako ekvivalent výše možné náhrady škody, tedy i ušlý zisk při zohlednění výtěžnosti (protože právě příliš vysoká a nepředvídatelná náhrada škody je důvodem, proč jsou z odpovědnosti za škodu vysokocenné plodiny pěstované v honitbě vyloučeny). Nejvyšší správní soud dále označil za problematický bod posouzení, kdy je cena vysoká a kdy ještě nikoliv. Nejvyšší správní soud v tomto směru uzavřel, že s ohledem na důsledky (vyloučení odpovědnosti za škodu) je možné tento institut aplikovat pouze na případy, kdy je cena plodiny z důvodu výjimečných okolností výrazně vyšší, než za okolností běžných. Ony výjimečné okolnosti jsou pak určující také pro vymezení, s čím by měla být cena posuzované plodiny poměřována. Spočívají-li například v samotné specifitě dané plodiny, je nutno její cenu poměřovat s cenou jiných, zejména svými vlastnostmi a účelem obdobných plodin. Je-li však výjimečnou okolností specifický způsob pěstování, je nutno poměřovat cenu plodiny pěstované takto specificky a cenu téže plodiny pěstované běžně. Není-li rozdíl v ceně zásadní, nelze okolnosti pěstování považovat za natolik výjimečné, aby mohla být plodina považována za vysokocennou.
11. Vysokocennou je tedy dle závěrů Nejvyššího správního soudu zpravidla plodina, která má z důvodu své výjimečnosti, výjimečnosti způsobu či účelu pěstování, nebo pěstování ve výjimečné lokalitě výrazně vyšší cenu, příkladmo některé léčivé plodiny, šlechtitelský materiál, plodiny pro výzkumné účely, ohrožené druhy plodin, či některé okrasné plodiny.
12. Při aplikaci kritérií na posuzovaný kedluben vycházel Nejvyšší správní soud ze závěrů obsažených ve znalecké zprávě č. X Ing. I. H., neboť dospěl k závěru, že z ní lze vyčíst odborné informace, jak je pěstování dané plodiny běžné a jak se způsob pěstování dané plodiny v rámci integrovaného systému produkce zeleniny promítá do jeho ceny. Nejvyšší správní soud zdůraznil, že znaleckému zkoumání nemůže být podroben neurčitý právní pojem (vysokocennost plodiny), jeho výklad přísluší pouze rozhodujícímu orgánu. Znalec tedy nemůže odpovídat na otázku, zda je kedluben vysokocenná plodina, či nikoliv, ale může odborně hodnotit způsob a účel jeho pěstování, výjimečnost lokality pěstování, popř. vzácnost daného druhu plodiny.

13. Na základě těchto kritérií a odborných závěrů dospěl Nejvyšší správní soud k tomu, že posuzovaný kedluben, tedy kedluben pěstovaný zúčastněnou osobou na daném místě v rámci integrovaného systému produkce zeleniny, nenaplnňuje znaky vysokocenné plodiny ve smyslu § 54 odst. 1 zákona o myslivosti (str. 10 uvedeného rozsudku). Kedluben je podle znaleckých závěrů běžná polní zelenina a integrovaný systém produkce zeleniny je také zcela běžný, neboť je používán na více než polovině celkové plochy užívané k pěstování zeleniny. Není na místě proto cenu kedlubnu poměřovat s cenou jiných plodin. Cena posuzovaného kedlubnu není v důsledku způsobu či účelu jejího pěstování vyšší než cena jiného běžně pěstovaného kedlubnu, a kedluben proto v tomto případě vysokocennou plodinou není, neboť nenaplnňuje znaky vysokocenné plodiny.
14. Správní orgán I. stupně a následně žalovaný tedy dospěli ke správnému závěru, který je v souladu se závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu, že posuzovaný kedluben není vysokocenná plodina, přičemž vycházeli ze správných a dostatečných podkladů (znalecká zpráva č. 102, o kterou své závěry opřel i Nejvyšší správní soud, a nově zpracovaný znalecký posudek České zemědělské univerzity v Praze ze dne 28. 8. 2017, které správní orgán zadal v řízení po zrušení rozhodnutí Nejvyšším správním soudem nad rámec jeho závazného právního názoru).
15. Domnělá rozporná tvrzení ve znaleckém posudku, na která poukazuje žalobce [žalobní bod b)], (*lze u předmětné plodiny spatřovat charakter vysokocenné plodiny, ... bylo by možné označit z hlediska nákladovosti zeleninu jako vysokocennou, z hlediska ziskovosti však nikoli jednoznačně...*), na tomto závěru ničeho nemění, protože, jak již bylo uvedeno, k výkladu neurčitého právního pojmu od znalce nelze přihlížet, neboť interpretace tohoto pojmu je otázkou právní nikoli odbornou.
16. Správní orgány vycházely jen z odborných závěrů znalecké zprávy a nově zpracovaného posudku, z nichž se podávaly informace rozhodné pro posouzení naplnění kritérii vysokocennosti plodiny, a sice, že se jedná v tomto způsobu pěstování o polní plodinu, není pěstována neobvyklým způsobem v lokalitě, která by pro daný druh byla nevhodná a netypická, nebyla pěstována pro účely výzkumu, šlechtitelského zaměření, požadavků farmakologie nebo zachování ohroženého druhu plodiny. Atributy zeleniny vypěstované v integrované produkci nemají zásadní vliv na její cenu. Na základě uvedeného správní orgány zcela v souladu s interpretací Nejvyššího správního soudu hodnotily kedluben tak, že nepatří mezi vysokocenné plodiny.
17. K žalobcově námitce, že absentuje srovnání ceny kedlubnu s jinými plodinami, pak krajský soud pro úplnost konstatuje, že tento údaj není pro posouzení vysokocennosti na základě kritérií stanovených Nejvyšším správním soudem rozhodný, neboť ten zcela jednoznačně dovodil, že v případě běžně pěstované plodiny (jíž kedluben v českých podmínkách je), lze srovnávat pouze cenu posuzované plodiny vzhledem ke stejnému druhu. Jinými slovy, není rozhodné, zda je kedluben dražší nebo levnější než např. mrkev nebo zelí, ale zda kedluben pěstovaný na daných pozemcích vykazuje nějaké cenové (či jiné) zvláštnosti oproti běžně dostupnému kedlubnu. Tak tomu však podle všech v řízení učiněných odborných závěrů není.
18. Nově zpracovaný znalecký posudek netrpí formálními vadami, které žalobce namítá [žalobní bod c)]. Znalecký ústav je v souladu s § 6 vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, zapsán v seznamu ústavů, od nichž lze žádat posudky, a to pro znaleckou činnost pro daný předmět sporu, neboť jeho oborem je zemědělství,

včetně oblastí *Kvalita a zpracování zemědělských produktů* a *Obecná produkce rostlinná i Speciální produkce rostlinná*. Znalecký ústav – Česká zemědělská univerzita v Praze, Fakulta agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů - tak nepochybně může odborně posoudit vzácnost plodiny i povahu její produkce, způsob a účel pěstování, popř. výjimečnost lokality, na které je daná plodina pěstovaná. Pokud jde o určení osoby, která posudek připravovala a která může před orgánem veřejné moci osobně stvrdit správnost posudku podaného ústavem a podat žádaná vysvětlení (§ 22 odst. 1 zák. č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících), pak toto označení posudek obsahuje na str. 5 pod bodem „*Kontakt na zpracovatele posudku*“ a je jím doc. Ing. M. K., Ph.D., z F. Č. v Praze.

19. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud neprováděl dokazování znaleckým posudkem, který v žalobě navrhoval žalobce, a který si sám nechal pro tyto účely zpracovat znalcem z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, se zvláštní specializací na škody způsobené chybami v pěstebních technologiích polních plodin, náklady a produkce při pěstování polních plodin. Odborné závěry ohledně rozhodných kritérií byly ve správním řízení zjištěny v dostatečném rozsahu a pokud žalobce předkládá znalecký posudek s tím, že jiný znalec potvrdil, že kedluben je vysokocennou plodinou, pak musí krajský soud znovu zopakovat a zdůraznit, že otázka vysokocennosti plodiny je otázkou právní, jejíž posouzení svědčí pouze rozhodujícím orgánům, nikoli znalci. Pokud tedy žalobce cituje ze „svého“ znaleckého posudku, že „*z hlediska nákladovosti pěstování vytvořené hodnoty produkce a zisku z jednoho hektaru lze kedlubnu v k. ú. T. n.B. pěstovanou v systému IPZ považovat za vysokocennou plodinu*“, pak se opět jedná o příklad toho, jaký právní závěr znalci nepřisluší (a nadto není nákladovost vytvořené hodnoty produkce a zisk rozhodným kritériem vysokocennosti, viz výše).
20. Krajský soud tedy uzavírá, že kedluben pěstovaný zúčastněnou osobou na daném místě v rámci integrovaného systému produkce zeleniny není vysokocennou plodinou ve smyslu zákona o myslivosti, jak správně dovodily správní orgány, a námitky žalobce proti jejich závěru nejsou důvodné, neboť k němu dospěly na základě dostatečně a procesně správně zjištěného skutkového stavu. Krajský soud přisvědčuje žalobci v tom ohledu, že v odborné veřejnosti dosud nebyla shoda na tom, které konkrétní plodiny a jaký druh pěstování lze podřadit pod pojem vysokocenné plodiny, a že v tomto ohledu různí odborníci upřednostňovali různá kritéria. Je však nutno zdůraznit, že pokud se již v této otázce vyslovil Nejvyšší správní soud, nadto při posouzení této konkrétní plodiny, který provedl podrobnou analýzu pojmu a jednotlivých kritérií, pak nelze nadále postupovat jinak, než respektovat právě jeho závazné posouzení, které nutně povede i ke sjednocení dosud nejednotných odborných stanovisek.

Časové vymezení vysokocennosti plodiny

21. Žalobce žalovanému dále vytýkal, že napadené rozhodnutí, jakož ani rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neobsahuje ve výroku časové určení, pro které se vyslovuje, že kedluben pěstovaný na konkrétním území je plodinou vysokocennou [žalobní bod a)]. Ani v tomto bodě však krajský soud neshledal žalobu důvodnou.
22. Podle § 68 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) se ve výrokové části rozhodnutí uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní

ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1 správního řádu.

23. Výrok napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně splňuje požadavky správního řádu. Obsahuje označení účastníka řízení i správního orgánu a ve výroku v užším slova smyslu (enunciátu) řešení předmětu sporu (deklarace, že předmětný kedluben není vysokocennou plodinou) s odkazem na příslušné právní ustanovení (§ 54 odst. 1 zákona o myslivosti). Řešení sporu přitom odpovídá podanému návrhu pěstitele ze dne 28. 11. 2013 i úpravě zákona o myslivosti, která časové určení pro stanovení vysokocennosti plodiny výslovně nepředpokládá. Výrok v rozhodnutí správního orgánu I. stupně je tak dostatečně určitý, neboť je zde zcela jasně vymezena posuzovaná plodina, její druh, způsob pěstování v porostu a místo pěstování.
24. Se žalobcem lze souhlasit, že do budoucna může dojít ke změně např. účelu či způsobu pěstování kedlubnu, nyní však všechny skutkové okolnosti, včetně doby a místa jeho pěstování, byly zohledněny při jeho posouzení Nejvyšším správním soudem a v souladu s jeho rozhodnutím správními orgány, a byl učiněn jednoznačný závěr o jeho vysokocennosti. Za této situace tak absence tohoto údaje nemůže nijak poškodit žalobce na jeho právech.
25. Pokud by z hlediska kritérií posouzení vysokocennosti plodiny došlo k zásadní změně rozhodných skutečností, je orgán státní správy myslivosti oprávněn rozhodnout znovu a jeho závěr může být odlišný od závěru učiněného Nejvyšším správním soudem v nyní posuzovaném případě. I s vědomím této konstrukce však není časové určení vysokocennosti plodiny obligatorní náležitostí rozhodnutí podle § 54 odst. 1 zákona o myslivosti a není proto důvod napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně pro absenci časového určení rušit jako nezákonné.
26. Na základě všeho uvedeného krajský soud v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
27. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující obvyklou činnost.
28. O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., když této osobě neuložil v řízení žádnou povinnost a neshledal ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by přiznání náhrady nákladů řízení této osobě odůvodňovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 17. dubna 2019

JUDr. Zuzana Šnejdrová, Ph. D. v. r.
předsedkyně senátu